

Det, der er det afgørende for os – og der kunne jeg måske godt ønske mig, at Socialdemokraterne var lige så årvågne – er, at vi er sikre på, at den udlændingelov, vi vedtager, uanset om det er den lille del af det, vi har til debat i dag, eller det er mange andre dele af udlændingelovgivningen, ikke kan misbruges, at det ikke åbner en ladeport på forskellige områder, hvor man i fremtiden vil se, at f.eks. indvandrerbørn i Danmark får nogle rettigheder, som man ikke burde have givet dem, når man laver lovgivning i Folketinget.

Det er vi meget optaget af fra Dansk Folkepartis side, og det er jeg også begyndt at se at Socialdemokraterne er på vej til på nogle områder, men vi mangler den samlede linje, som der bør være, hvis man skal sørge for, at lovgivningen er rimelig og acceptabel for et bredt flertal af befolkningen.

Derfor kan vi altså som sagt ikke støtte det ændringsforslag, for vi mener ikke, det er gennemtænkt, men vi kan godt støtte, at man så vidt muligt overhovedet hjælper børn, der er blevet bortført fra Danmark, til at komme tilbage.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg ved ikke, hvor tit vi skal understrege heroppefra, at Socialdemokraterne også går ind for en gennemskuelig udlændingelovgivning, men lige det her lovforslag er så måske ikke det bedste eksempel, for der er i hvert fald rettet ret meget i det fra det, der blev sendt til høring, til det, vi har i dag, så der kunne vi i hvert fald også i fællesskab have gjort noget, der var klogere end det, der blev sendt til høring, hvis vi havde haft en anden proces.

Det, jeg efterlyser lidt i forhold til Dansk Folkeparti, er, om man ikke kan se logikken i, at der er en parallel: Der er meget få børn, der har en ret, de ikke er sikre på, fordi det ikke står lovfæstet så tydeligt, at alle og enhver kan se, at det her barn har nogle rettigheder. Det er jo den ret, vi har givet de børn, der bliver sendt på genopdragelse: De skal kunne være trygge ved, at de har den danske stat bag sig. Det synes vi faktisk også som Socialdemokrater at bortførte børn skal være, de skal kunne være trygge ved, at der er en særlig paragraf, der siger, at de har ret til at vende tilbage. Det er den parallel, vi efterlyser.

Det kan da godt være, at ændringsforslaget kunne have været skrevet smartere, men nu er

tiden, som den er, og vi synes faktisk, det er vigtigt, at børn kender deres rettigheder.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Blot den bemærkning, at jeg tror, vi er enige om, at man skal hjælpe de børn, som kommer i klemme på grund af, at de er blevet bortført.

Fru Karen Klint brugte udtrykket, at det var vigtigt, at det var børns rettigheder, vi så på, men vi må jo være opmærksomme på, at i en sag som denne her er det egentlig ikke barnet, der bliver krænkede i sig selv, for barnet kan godt vende tilbage i dag. De børn, vi taler om her, går jeg ud fra er danske statsborgere, og de kan godt vende tilbage; det, der er problemet, er, at de ikke nødvendigvis kan få deres familie med.

Det er det, ministeren eventuelt skal tage stilling til, hvis der nu kommer nogle sager, som bliver bragt op over for ministeren. Barnet som helhed kan under alle omstændigheder godt vende tilbage med den nuværende lovgivning; det siger sig selv; vedkommende er efter al sandsynlighed dansk statsborger.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu er det jo ikke sådan, at hr. Peter Skaarup kan klandre Socialdemokratiet for ikke at stemme for det her forslag, i og med at vi er aftaleparter sammen med regeringen om det her.

Men i de medier, hvor hr. Peter Skaarup har været omtalt, har der været lagt op til, at der for den her familie skulle laves en dispensation. Det har vi andre sagt nej til. Vi vil ikke lave særlove, og hvis det var en dispensation præcis for den her familie, så var der tale om en særlov, men det er der jo ikke; det her er jo en generel ændring af loven, sådan at vi er sikre på, at de familier, der kommer i den her situation fremadrettet, også har lov til at få deres familier med til Danmark.

Så vil jeg godt spørge hr. Peter Skaarup, om han kan give nogen eksempler på, hvordan det her kan misbruges. Altså hvor mange år skal man være bortført i udlandet, er det 10, 15 eller 20 år, før man ikke kan misbruge den her lov? Jeg synes simpelt hen, det er for langt ude, hvis man tror, at de, der har været bortført i så mange år, kommer her til Danmark med deres familier for at misbruge udlændingeloven.